

STATSRÅDETS FÖRORDNING OM STÖDBERÄTTIGANDE KOSTNADER SOM MEDFINANSIERAS AV STRUKTURFONDERNA

Författningsgrund

Utgångspunkten i Europeiska unionens bestämmelser om strukturfondsprogramperioden för 2014–2020, vilka grundar sig på principen om administrativt samarbete, är att bestämmelser om stödberättigande utgifter utfärdas i huvudsak på nationell nivå. Således åläggs medlemsländerna skyldigheten att genom nationell lagstiftning föreskriva om förutsättningar för stödberättigande som komplettering till unionens förordningar. Syftet med den kompletterande lagstiftningen är att förtydliga genomförandet och se till att verkställandet av bestämmelserna som binder stödmottagaren är tydliga.

Bestämmelser om stödberättigade kostnader finns i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 av den 17 december 2013 om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden, om fastställande av allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1301/2013 av den 17 december 2013 om Europeiska regionala utvecklingsfonden och om särskilda bestämmelser för målet Investering för tillväxt och sysselsättning samt om upphävande av förordning (EG) nr 1080/2006 (ERUF-förordningen) och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1304/2013 av den 17 december 2013 om Europeiska socialfonden och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1081/2006 (ESF-förordningen).

Europeiska unionens ovan nämnda bestämmelser tillämpas direkt på strukturfondsverksamheter. Förutom i EU-bestämmelserna och detta förslag till förordning föreskrivs det om stödberättigande och beräkning av ersättning av tillämpbara kostnader på nationell nivå i regel i lagen om finansiering av regionutveckling och strukturfondsprojekt (8/2014) och förordningen som utfärdas med stöd av den, statsunderstödslagen (688/2001) och lagstiftning om bidrag till företag.

Med stöd av 3 kap. 24, 25, 27, 29 och 30 § i lagen om finansiering av regionutveckling och strukturfondsprojekt kan man genom statsrådets förordning ge närmare bestämmelser om stödberättigande kostnader och beräkning av ersättning av tillämpbara kostnader.

I 24 § i lagen föreskrivs om godtagbara kostnader och stödbelopp; i 25 § om stödvillkoren; i 27 § om anmälan om återkrav och utgiftsredovisning; i 29 § om strukturfondsprogrammets datasystem och i 30 § om uppgifters offentlighet och bevaring av uppgifter.

Allmän motivering

Det föreslås att bestämmelserna i statsrådets gällande förordning om stödberättigande kostnader som medfinansieras av strukturfonderna av den 12 maj 2011 ändras. Syftet med förordningen är att utfärda nationella bestämmelser om stödberättigande kostnader, förenklade kostnadsmodeller samt göra vissa ändringar och preciseringar i statsrådets gällande förordning. Ändringarna beror i huvudsak på verkställandet av Finlands strukturfondsprogram Hållbar tillväxt och jobb 2014–2020 samt ändringar i och utvecklingen av Europeiska unionens lagstiftning. Preciseringsbehoven har kommit fram vid verkställandet av strukturfondsprogrammen och deras rättspraxis.

Syftet med bestämmelserna som ska utfärdas är att förtydliga och förenkla förfarandena för såväl stödmottagaren som de förmedlande organen. Effektivt verkställande av programmet förutsätter att man vid projekt som medfinansieras av strukturfonder följer enhetliga bestämmelser om stödberättigande. Det föreslås att den gällande förordningen dock upphävs så att den tillämpas på verkställandet av sådana strukturfondsprogram som börjat före den nu föreslagna förordningen träder i kraft.

Enligt förslaget indelas förslaget till förordning i kapitel. Som första kapitel föreslås allmänna bestämmelser som gäller förutsättningarna för beviljande av stöd och alla stödmottagare oberoende av vilken kostnadsmodell som tillämpas. Enligt förslaget kommer det andra kapitlet att innehålla uttömmande bestämmelser om förenklade kostnadsmodeller. Som tredje kapitel föreslås ett kapitel där det föreskrivs om faktiska kostnader, vissa stödberättigande kostnader och avskrivningar. Till fjärde kapitel föreslås ett kapitel om särskilda bestämmelser och ikraftträdande. Förslagen till kapitlets paragrafer är inte innehållsmässigt sådana att de logiskt kunde kopplas till tidigare kapitel.

EU-lagstiftningen om strukturfonder innehåller flera bestämmelser om stödberättigande, tillämpandet av vilka kräver bestämmelser om saken på nationell nivå. Sådana bestämmelser är bland annat Europeiska unionens bestämmelser om förenklade kostnadsmodeller. Med förenklade kostnadsmodeller avses standardenhetskostnader, engångsersättningar och schablonsatser enligt artikel 67 b–d i allmänna förordningen och som nationellt kallas för kostnader som ersätts enligt en procentsats (flat rate).

Fonds specifika, kompletterande bestämmelser om förenklade kostnadsmodeller ges förutom i allmänna förordningen också i ESF-förordningen. ERUF-förordningen innehåller inte några motsvarande kompletterande bestämmelser. På grund av detta avviker de tillämpbara kostnadsmodellerna fundspecifikt från varandra. De fundspecifika olikheterna i kostnader som ersätts enligt en procentsats vilka förekommer i de procentsatser som föreslås i detta förslag till förordning orsakas dessutom av fundspecifika skillnader i sådan rättvis, jämlig och verifierbar nationell beräkningsmetod som förutsätts av artikel 68.1 a i allmänna förordningen.

Europeiska kommissionen har starkt rekommenderat ökat bruk av förenklade kostnadsmodeller i stället för ersättning av faktiska kostnader som föranleds av projektet. I artikel 132 i allmänna förordningen har det för programperioden 2014–2020 ställts en ny förpliktelse enligt vilken förvaltningsmyndigheten ska säkerställa att utbetalningen till stödmottagaren utförs senast 90 dagar efter att stödmottagaren lämnat in utbetal-

ningsansökan. Utifrån erfarenheterna av strukturfondernas programperiod 2007–2013 har de förenklade kostnadsmodellerna förkortat betalningarnas genomsnittliga behandlingstid avsevärt. Ökat bruk av förenklade kostnadsmodeller grundar sig också på kravet att minska stödmottagarnas administrativa börda samt effektivera förvaltningen av strukturfondprogram.

I detta förslag till förordning föreslås det att förenklade kostnadsmodeller utgör huvudregeln. Undantag utgörs av projekttyper för vilka förenklade kostnadsmodeller inte alls lämpar sig. Vid andra projekt kan den stödbeviljande myndigheten av särskilt välgående skäl som undantag avstå från att använda förenklade omkostnadsmodeller som huvudregel. Då ersätts kostnaderna på grundval av faktiska stödberättigande kostnader som föranleds av projektet.

Om något förvaltningsområde är på grund av statsunderstödsreglering eller ett nationellt behov tvunget att följa närmare bestämmelser än det som föreskrivs i denna förordning, bestäms detta i vederbörlig förordning om understöd. Förvaltningsmyndigheten ska underrättas om sådana bestämmelser.

1 kap. Allmänna bestämmelser

1 § Tillämpningsområde

Enligt förslaget föreskrivs det i paragrafen om förordningens tillämpningsområde. Enligt paragrafens första moment tillämpas förordningen, med beaktande av vad som föreskrivs i 3 kap. i lagen om finansiering av regionutveckling och strukturfondsprojekt (8/2014), på finansiering av projekt inom Finlands strukturfondsprogram Hållbar tillväxt och jobb 2014–2020, om inget annat fastställts i Europeiska unionens lagstiftning. I artikel 65.1 i allmänna förordningen föreskrivs det om att utgifternas stödberättigande ska fastställas utifrån nationella bestämmelser, utom när särskilda bestämmelser har fastställts i eller på grundval av allmänna förordningen eller de fondspecifika bestämmelserna.

Förutsättningen för att genomföra programmet är kommissionens krav att programmet genomförs inom programområdet. För Europeiska regionala utvecklingsfondens del föreskrivs det om genomförande av programmet inom programområdet i artikel 70 i allmänna förordningen och för Europeiska socialfondens del i artikel 13 i ESF-förordningen.

I artikel 70.1 i allmänna förordningen föreskrivs det om att projekt som får stöd genom de europeiska struktur- och investeringsfonderna ska vara belägna i programområdet. I punkt 2 föreskrivs om undantag till kravet på geografiskt läge. Ifrågavarande artikel gör det möjligt att genomföra projekt som stöds genom ERUF inom hela EU, under förutsättningen att projekten gagnar programområdet, projekten eller projekttyperna är godkända av övervakningskommittén och skyldigheterna när det gäller förvaltning, kontroll och revision av dem uppfylls. Det belopp som beviljats genom medfinansiering av ERUF till projektbelägna utanför programområdet får inte överskrida 15 procent av stödet på programnivå.

Med stöd av artikel 13.2 i ESF-förordningen kan man dock för ESF-projekt som deltar i internationellt samarbete godkänna sådana kostnader som uppstår inom EU-området som stödberättigande, om projektet som dessa kostnader tillhör genomförs till gagn för programområdet och att kriterierna för förvaltning, styrning och revision av projektet uppfylls. I välgrundade fall kan projekt, som innehåller kostnader som uppstår utanför EU, enligt artikel 13.3 i ESF-förordningen också stödas genom Europeiska socialfonden. Detta förutsätter att strukturfondsprogrammets övervakningskommitté har godkänt ifrågavarande projekttyp så att den får innehålla kostnader som uppstår utanför EU. Det totala beloppet utgifter som uppstår utanför EU får inte på programnivå överskrida tre procent av ESF:s totala finansieringsandel.

Det andra momentet föreslås innehålla bestämmelser om att vid behov tillämpa förordningen på finansieringsinstrumentens stöd. Om finansieringsinstrument, ibruktagandet av dem och bland annat deras förvaltning och styrning föreskrivs i del två avdelning fyra i allmänna förordningen. Inom Finlands strukturfondsprogramms prioriteringsområde (PO 1) Konkurrenskraften hos små- och medelstora företag (ERUF) kan man vid de särskilda målen 2.1 och 3.1 använda den regionala utvecklingsfondens stöd för kapitalplaceringar genom direkta placeringar i företag eller fonder. Kapitalplaceringsfonder kan vara riksomfattande eller regionala fonder. I det här skedet är det inte möjligt att inkludera bestämmelser om kapitalplaceringsverksamhet i förslaget till förordning, eftersom den principiellt avviker från stöd och eftersom förnyelsen av lagstiftningen gällande statligt stöd fortfarande utarbetas.

En förhandsbedömning enligt artikel 37 i allmänna förordningen ska göras upp före kapitalplaceringsverksamheten inleds. I samband med detta ska det också säkerställas att EU:s lagstiftning följs och att denna förordning kompletteras med tanke på användning av finansieringsinstrument.

2 § Definitioner

Två bestämmelser föreslås till paragrafen för att tydliggöra genomförandet. I allmänna förordningen används ordet utgift. I strukturfondslagstiftningen används ordet kostnad allmänt för att beskriva stödberättigande poster. Därför föreslås det att man med ordet kostnad i denna förordning enligt bestämmelsen avser en utgift eller en del av den.

I allmänna förordningen används ordet insats. I den gällande nationella statsrådets förordning finns en definition av insats, enligt vilken man med insats avser ett projekt eller en projekthelhet. I allmänt språkbruk och nationell understödslagstiftning används ordet projekt. För att harmonisera den nationella lagstiftningen har man i förslaget till förordning använt ordet projekt som etablerats inom projektförvaltningen och bland stödmottagarna.

3 § Förutsättningar för stöd

Enligt förslaget ska paragrafen inkludera bestämmelser om allmänt stödberättigande som ska följas inom strukturfondsverksamheten. En central huvudregel gällande stödberättigande är att kostnaderna orsakas av ett projekt. Kostnaderna ska dessutom gagna projektets genomförande och deras belopp ska vara rimliga. Med orsakande avses att kostnaderna ska orsakas av ett projekt, inte föranledas av stödmottagarens

normala verksamhet. Med nödvändighet avses att det skulle vara betydligt svårare eller omöjligt att genomföra projektet utan ifrågakvarande kostnadsposter. Med rimliga kostnader avses kostnader på normal nivå. I 2 kap. 10 § 2 mom. i lagen om finansiering av regionutveckling och strukturfondsprojekt finns bestämmelser om förbud att använda stöd som allmänt verksamhetsstöd.

Till 1 punkten i paragrafens första moment föreslås en bestämmelse om att ett projekts kostnader är stödberättigande om de är i enlighet med strukturfondsprogrammet. I EU:s förordningar finns uppställda mål för program som medfinansieras genom strukturfonder, med stöd av vilka Finland har utarbetat Finlands strukturfondsprogram Hållbar tillväxt och jobb 2014–2020. För genomförandet av programmet tillsätts en övervakningskommitté som godkänner urvalskriterierna för projekt som ska finansieras genom programmet. Övervakningskommittén tillsätts av statsrådet. I 2 kap. i lagen om utveckling av regionerna och förvaltning av strukturfondsverksamheten (7/2014) föreskrivs om övervakningskommittén och dess sekretariat.

I paragrafens första momentet 2 punkten föreslås en bestämmelse om att projektkostnader är stödberättigande om de överensstämmer med projektets stödbeslut. Stödbeslutet innehåller en godkänd projektplan för projektet. Beslutet om att godkänna ett projekt ska iakttä samtliga villkor som är centrala för genomförandet av projektet. Beslutet om ett projekt baserar sig på projektplanen där genomförandet av projektet beskrivs så detaljerat att den stödbeviljande myndigheten kan bedöma kvaliteten och mängden av projektets nödvändiga kostnader samt en kostnadskalkyl som ska tillämpas på ersättningen av projektets kostnader.

Till paragrafens första moment 3 punkten föreslås en bestämmelse om att projektets kostnader är stödberättigande om de har uppstått under den genomförandeperiod som nämns i beslutet om projektet. Projektets genomförandeperiod kan börja tidigast efter att ansökan anhängiggjorts. Genomförandeperioden ska dock godkännas med ett beslut. Med kostnader som uppstår av beredningen av ett projekt enligt lagen om statsunderstöd för utvecklande av företagsverksamhet (9/2014) avses kostnader som uppstår bland annat av planeringsarbete, tillståndsansökning och genomförbarhetsstudier.

I artikel 65.2 i allmänna förordningen föreskrivs om programperiodens startdatum. Enligt den kan programperioden börja tidigast den 1 januari 2014 och sluta den 31 december 2023. Nationella åtgärder kan påbörjas efter att programperioden börjat. Till paragrafens första moment 3 punkten föreslås dessutom en bestämmelse om de uttryckliga avvikelserna från den första meningens huvudregel. Avvikelse utgörs av sådana kostnader som orsakas av redovisning som förutsätts av den stödbeviljande myndigheten och som är stödberättigande även om de uppstår först efter den i projektbeslutet fastställda genomförandeperioden och av i lagen om statsunderstöd för utvecklande av företagsverksamhet nämnda planeringskostnader som föranleds av beredningen av projektet.

Till det andra momentet föreslås en bestämmelse om att förutsättningen för att kostnaderna ska vara stödberättigande är att stödmottagaren faktiskt betalat dem och att betalningen kan påvisas med en verifikation ur bokföringen. Det föreskrivs att stödmottagaren ska förfoga över bokföringsmaterialet och verifikationerna. Som en avvi-

kelse från det ovan nämnda förslaget föreslås det att det föreskrivs att det ovan nämnda inte ska tillämpas på de förenklade kostnadsmodellerna som det föreskrivs om i 2 kap., det vill säga engångsersättningar och kostnader som ersätt med en procentsats.

Till paragrafens tredje moment föreslås en bestämmelse enligt det som föreskrivits tidigare om situationer där en stödmottagare får ersättning för sina kostnader från annat håll. Då ska ersättningen avdras och endast skillnaden är stödberättigande. Sådana ersättningar från annat håll är bland annat FPA:s återbetalningar för löner under sjuktiden enligt sjukförsäkringslagen (1224/2004) och avgifter för företagshälsovård enligt lagen om företagshälsovård (1383/2001). Det att stödmottagaren erhåller ersättning för sina kostnader från annat håll innebär inte annan finansiering som beviljas projektet. Med ersättning som erhålls från annat håll avses inte det sammanräknade maximibeloppet av olika statliga stöd som beviljats programmet. Om dessa finns separata bestämmelser.

Det föreslås att det i fjärde momentet tas in en bestämmelse om det att kostnader som orsakas av upphandlingar är stödberättigande om lagen om offentlig upphandling (348/2007) har följts vid upphandlingsförfarandet. Europeiska kommissionen har påmint medlemsländerna att vid strukturfondsprojekt följa upphandlingslagstiftningen och principerna om upphandling. Med uttryckliga bestämmelser strävar man efter att öka den offentliga pålitligheten av projekt som finansieras med strukturfondsmedel, överensstämmelsen mellan förfaranden och att förhindra procedurfel.

Projekt och upphandlingar som genomförs med strukturfondsmedel ska ha sådana av projektet och med stöd av 3 § 1 mom. om förutsättning för stöd orsakade kostnader och kostnaderna ska också vara rimliga. Rimligheten ska kunna påvisas. Att kostnaderna är rimliga kan påvisas så att man för projekt som understiger tröskelvärdet bevisligen ber om offert av tre aktörer för att den normala prisnivån och prisernas rimlighet kan utredas. Man kan be om offert per e-post eller på andra sätt som kan dokumenteras i projekt som understiger tröskelvärdet, det vill säga vid liten anskaffning.

4 § Projektens varaktighet

I artikel 71 i allmänna förordningen föreskrivs om projektens varaktighet. Bestämmelserna om varaktighet är till sin natur normer om återkrav. För att kunna säkra följdriktiga beslut inom förvaltningen och att förbättra stödmottagarens rättsskydd föreslås det att det föreskrivs om varaktighet. Med varaktighet avses sådana förändringar

i projektets innehåll eller förutsättningar för genomförande som det föreskrivs om i artikel 71.1 a–c i allmänna förordningen. Detta är bland annat upphörande eller omlokalisering av en produktionsverksamhet utanför programområdet, förändring av ägandeförhållandena för en infrastruktur som innebär att ett företag eller ett offentligt organ får enfelaktig förmån eller en väsentlig förändring som underminerar projektets ursprungliga mål. I regel ska en konkurs eller företagssaneringsförfarande inte enligt artikel 71.4 i allmänna förordningen hållas som sådana förfaranden som kunde leda till tillämpandet av bestämmelserna om varaktighet. Undantag är dock sådan konkurs som kan karaktäriseras som bedrägeri. Med bedrägeri avses här ett

sådant förfarande eller sådan gärning som uppfyller de kännetecken för gäldenärsbrott som avses i kap. 39 i lagen om ändring av strafflagen (769/1990). Det ska noteras att konkurs i lagen om statsunderstöd för utvecklande av företagsverksamhet föreskrivs som grund för återkrav om en mottagare av stöd som är inriktat på investering under loppet av den i 4 kap. 19 § 2 mom. i lagen fastställda användningstiden har försatts i konkurs.

I första momentet föreslås det att det stiftas bestämmelser om att projekt som består av investeringar i infrastruktur eller produktiva investeringar ska vara i fem år efter att projektets sista betalning gjorts till stödmottagaren. Med väsentliga förändringar avses sådana förändringar som nämns i artikel 71.1 a–c i allmänna förordningen. Med beaktande av stödsystemets särdrag föreslås det att det i första momentet tas in en begränsning av tillämpningsområdet till den del det föreskrivs annat om saken i 4 kap. 19 § och 5 kap. 26 § i lagen om statsunderstöd för utvecklande av företagsverksamhet eller lagstiftningen gällande statligt stöd.

I 19 § i lagen om statsunderstöd för utvecklande av företagsverksamhet föreskrivs det att användningstiden för små och medelstora företag är tre år om det inte finns skäl att bevilja en längre tidsfrist.

I det andra momentet föreslås det att det tas in en bestämmelse om omlokalisering av en produktiv verksamhet utanför Europeiska unionen enligt artikel 71.2 i allmänna förordningen. Förutsättningarna för att kostnader för projekt som består av investeringar i infrastruktur eller produktiva investeringar ska vara stödberättigande är att en omlokalisering av en produktiv verksamhet utanför Europeiska unionen inte sker under loppet av tio år efter att den sista betalningen gjorts till stödmottagaren, om inte stödmottagaren är ett litet eller medelstort företag. Om den erhållna finansieringsandelen utgörs av statligt stöd föreslås det att man i stället för en tio års period tillämpar en tidsfrist enligt bestämmelserna om statligt stöd.

Det föreslås att det i tredje momentet tas in en uttrycklig bestämmelse om stödmottagarens skyldighet att anmäla om förändrade omständigheter som kan påverka projektets varaktighet.

5 § Inkomster av projektet

Syftet med den föreslagna paragrafen är att förtydliga genomförandet och förbättra följdriktigheten av förvaltningens beslut. Begreppet inkomst är brett. Som inkomst anses all inkomst som erhållits av försäljning av produkter eller tjänster under den understödda verksamheten, inkomster som erhållits av försäljning av anläggnings- och omsättningstillgångar samt erhållna bruksavgifter och motsvarande inkomster.

Enligt förslaget föreskrivs det i första momentet om stödmottagarens skyldighet att i samband med sin ansökan anmäla inkomsterna under projektets gång om de är kända eller en uppskattning av dem. Stödmottagaren ska i utbetalningsansökan eller senast i den sista utbetalningsansökan gällande projektet anmäla inkomstutfallet. Inkomsterna dras av enligt utbetalningsperiod. Det föreslås att det tas med uttryckliga bestämmelser om projekt som inte är vinstbringande.

Det föreslås att det i det andra momentet tas in en bestämmelse om anmälningsskyldighet som uttryckligen förpliktar stödmottagaren att följa villkoren i beslutet.

Som ett undantag från tillämpningsområdet föreslås det att det i tredje momentet föreskrivs om att paragrafen inte tillämpas på sådant stöd för utvecklande av företagsverksamhet som avses i lagen om statsunderstöd för utvecklande av företagsverksamhet (9/2014) eller på sådan avgiftsbelagd serviceverksamhet angående stöd för utvecklande av företagsverksamhet som stödet i form av stöd av mindre betydelse beviljas för.

6 § Inkomstgenererande projekt

Det föreslås att det i paragrafen tas in en bestämmelse om sådana situationer där projektets natur är till sin karaktär sådan att dess särdrag är efter att projektet är slutfört att generera inkomst. Det föreslås att paragrafens tillämpningsområde begränsas till projekt som medfinansieras genom Europeiska regionala utvecklingsfonden och vars totala mängd stödberättigande kostnader överstiger 1 miljon euro. Om de ovan nämnda kriterierna uppfylls tillämpas på avdrag av inkomster från sådana här projekt principen om nettoinkomst enligt artikel 61 i kommissionens allmänna förordning, dock med beaktande av det som föreskrivs i artikel 61.8 i allmänna förordningen.

Enligt artikel 61 i allmänna förordningen avses med nettoinkomst kassainflöden som betalats direkt av användarna för de varor eller tjänster som tillhandahållits genom projektet, till exempel avgifter som användarna betalar direkt för användning av infrastruktur, försäljning eller uthyrning eller utarrendering av mark eller byggnader, eller betalning för tjänster så när som på driftskostnader och kostnader för ersättning av utrustning med kort livslängd som tillkommit under motsvarande period. Besparingar avseende driftskostnader som genererats genom projektet ska behandlas som nettoinkomst såvida de inte kompenseras av en motsvarande minskning av driftsstödet. Om inte alla investeringskostnader berättigar till medfinansiering ska nettoinkomsten fördelas proportionellt mellan de stödberättigande och de icke-stödberättigande delarna av investeringskostnaderna.

7 § Ersättningsgrunder för kostnader

Det föreslås att det i paragrafen tas in bestämmelser om ersättningsgrunder för kostnader, det vill säga tillämpbara kostnadsmodeller. Som huvudregel används förenklade kostnadsmodeller. På grund av strävan efter förenkling kan myndigheten som beviljar stödet avvika från huvudregeln endast i undantagsfall och av särskilt vägande skäl. Myndigheten som beviljar stödet ska genom att följa principen om transparens och opartiskt bemötande på förhand i ansökningsmeddelandet och anvisningarna publicera tillgängliga kostnadsmodeller.

Dock finns det vissa projekttyper på vilka de förenklade kostnadsmodellerna inte alls kan tillämpas. Dessa är bland annat projekt som genomförs endast genom offentliga upphandlingar, upphandling av varor eller tjänster enligt artikel 67.4 i allmänna förordningen. Förenklade kostnadsmodeller kan tillämpas om bara en del av projektet genomförs som köptjänster eller upphandlingar.

I paragrafens tredje moment definieras sådana genom Europeiska regionala utvecklingsfonden medfinansierade projekt för vilka de förenklade kostnadsmodellerna inte alls är lämpliga. Vid sådana projekt ersätts kostnaderna endast på basis av faktiska kostnader som föranleds av projektet och som har betalats. Beträffande Europeiska socialfonden finns definitionen i fjärde momentet.

Enligt sjätte momentet används alltid förenklade kostnadsmodeller vid projekt som medfinansieras genom Europeiska socialfonden och vars andel av offentligt stöd är högst 50 000 euro. Som offentligt stöd anses förutom medel från strukturfonder dessutom finansiering från stater, kommuner och andra offentliga samfund som ansvarar för strukturfondsmedel, dock inte projektets självfinansieringsandel. Till projektets självfinansieringsandel räknas självfinansieringsandelar av både stödmottagaren (-mottagare) och dessutom eventuella mottagare av överfört stöd. Bestämmelsen grundar sig på artikel 14.4 i ESF-förordningen. Kostnadsmodeller som uppfyller kriterierna i artikeln är engångsersättningar enligt 8 § eller en sådan ersättning på 40 procent som avses i 14 § och med vilken alla andra projektkostnader än lönekostnader ersätts. Undantag utgörs av sådana projekt som avses i fjärde momentet på vilka de förenklade kostnadsmodellerna inte alls kan tillämpas.

2 kap. Förenklade kostnadsmodeller

8 § Engångsersättning

Liksom det som föreskrevs tidigare föreslås det att det i förordningen tas in bestämmelser om förfarande med engångsersättningar. Finlands strukturfonder har använt sig av engångsersättning redan under programperioden 2007–2013 sedan 2012. Vid projekt som baserar sig på förfarande med engångsersättningar behöver stödmottagaren inte framställa verifikationer av faktiska kostnader i samband med en utbetalning, intygande eller granskning. Stödberättigande och utbetalningen baserar sig på verifiering av projektets resultat eller genomförda åtgärder. Målet med förfarande med engångsersättningar är att förenkla förvaltningen av små projekt genom att lätta på åtgärderna särskilt i betalningsskedet.

Enligt paragrafens första moment avgör myndigheten som beviljar stödet om ett förfarande med engångsersättningar ska tillämpas på ett projekt från fall till fall. Projektet ska förenhetligt med ett förfarande med engångsersättningar. Ett absolut krav är att projektets resultat och åtgärder ska kunna definieras konkret i ansökan och beslutet. Dyliga projekttyper med tydlig definition är till exempel olika utredningar, seminarier, ordnande av evenemang, distribution av resultat och andra åtgärder av engångskaraktär.

Som maximibelopp för offentlig finansiering vid engångsersättningar föreslås 100 000 euro. Maximibeloppet grundar sig på artikel 67.1 c i allmänna förordningen. Utöver strukturfondsmedel anses offentlig finansiering dessutom omfatta finansieringsmedel från staten, kommunerna eller andra offentliga samfund som motsvarar strukturfondsmedlen, inklusive den offentliga medfinansieringen av projektet.

Eftersom ett noggrant eurobelopp av stödet vid förfarande med engångsersättningar fastställs slutligt redan i stödbeslutet, ska man fästa särskild uppmärksamhet vid ansökans innehåll och konkreta förslag. Den som söker om stöd ska i samband med

ansökan lämna en detaljerad kostnadskalkyl med motiveringar så att myndigheten som beviljar stödet kan försäkra sig om att prisnivån är rimlig och rättvis i förhållande till det uppgivna målet eller åtgärderna. I kostnadskalkylen kan ingå endast sådana kostnader som är godtagbara enligt understödlagstiftningen som tillämpas på projektet och enligt denna förordning stödberättigande kostnader. Ansökan ska innehålla en bedömning av hur stor del av projektet som kommer att genomföras med anskaffningar som kommer att företas hos utomstående. Enligt Europeiska kommissionens riktlinjer bör engångsersättningar användas vid sådan projekt där största delen genomförs av stödmottagaren. Annars kontrolleras inte upphandlingar som görs inom projektet i samband med utbetalningar, verifieringar och kontroller som görs på plats.

På grund av förenklingsmålet kan myndigheten som beviljar stöd besluta att kostnadskalkylen för ett engångsersättningsprojekt görs så att det vid de projekt som medfinansieras av Europeiska regionala utvecklingsfonden tillämpas en i 9 § avsedd andel om 24 procent av projektpersonalens lönekostnader. Från Europeiska socialfonden kan man på motsvarande sätt använda en i 12 § ansedd andel om 17 procent. Med förfarandet underlättas fastställandet av resekostnader och sådana små kostnader av vilka det i ansökningsskedet kan vara svårt att uppge en noggrann uppskattning.

Före beslutsfattningen ska myndigheten som beviljar stödet analysera ansökan och bifogade tilläggsutredningar. Vid beräkning av engångsersättningar ska en rättvis, jämlig och verifierbar metod användas. Med rättvis metod avses bland annat det att kostnaderna ska ställas i förhållande till den lokala prisnivån. Med en jämlighet avses att det vid fastställandet av engångsersättningen ska säkerställas att stödmottagare bemöts och projekt behandlas på ett jämlikt sätt. Vid behov är myndigheten tvungen att göra kompletterande utredningar om prisnivån. Myndigheten som beviljar stöd ansvarar för att beräkningsgrunderna för engångsersättningen är tillräckliga och att de har dokumenterats på ett sakligt sätt och att de kan verifieras i strukturfondsprogrammets datasystem. Myndigheten ska i samband med kontrollen kunna visa motiveringen till hur engångsersättningen fastställdes.

För att säkerställa rättvisa, jämlika och verifierbara beräkningsgrunder ska myndigheten som beviljar stöd på förhand i ansökan publicera så noggranna kriterier som möjligt enligt vilka engångsersättningar fastställs. Motiveringarna ska vara standardiserade och de ska tillämpas enhetligt på projekt av samma typ. Alternativt kan myndigheten som beviljar stöd fastställa engångsersättningens belopp för en viss verksamhet på förhand, publicera ansökningsmeddelandet på basis av detta och finansiera de bästa ansökningarna.

De uppställda resultaten för projektet eller dess åtgärder ska beskrivas i detalj i beslutet om engångsersättning. Beskrivningen ska vara så entydig att utbetalaren i samband med utbetalningen för projektet kan utan svårighet konstatera om man uppnått resultatet eller utfört en viss åtgärd. Stödet betalas ut om resultatet eller åtgärden har genomförts i enlighet med beslutet. I beslutet ska specificeras de dokument som är nödvändiga för verifieringen. Det är exempelvis seminarieprogram och deltagarlista eller en på förhand gjord utredning. Genomförandet av projektet och utbetalningen av stöd kan delas i etapper om projektet är till sin struktur sådant att dess resultat el-

ler åtgärder kan på ett naturligt sätt delas i etapper som kan verifieras separat. Uppdelning av genomförandet av projektet och utbetalningen minskar riskerna för stödmottagaren.

Att ändra ett projekt som finansierats genom engångsersättning är i regel motstridigt med målsättningen att förenkla förfarandena med engångsersättningar. Beslutet får inte vara för noggrant så att det vid behov tillåter små ändringar i genomförandet. På grundval av Europeiska kommissionens riktlinjer kan ett engångsersättningsprojekt ändras endast vad gäller genomförandeperioden. Enligt riktlinjerna kan det totala beloppet av den offentliga finansieringsandelen inte göras större än det som fastställts i det första beslutet. Eftersom Europeiska kommissionen förutsätter att ett projekts offentliga finansieringsandelar ska vara verifierbara, ska myndigheten försäkra före beslutsfattandet att ifrågavarande organisation har ett åtagande om finansiering från kommuner och andra offentliga samfund. Dessutom ska man i samband med utbetalningsansökan lämna en verifikation av vilket det framgår att finansieringen genomförts. Den separata verifieringsförpliktelsen gäller inte privata finansieringsandelar eller projektets självfinansiering som anses genomförd när det verifierats att ett resultat eller en åtgärd enligt beslutet om projektet genomförts. I projektets självfinansieringsandel medräknas självfinansieringen av projektets stödmottagare och eventuella mottagare av överfört stödet.

9 § Procentuell ersättning vid projekt som medfinansieras av Europeiska regionala utvecklingsfonden

Enligt paragrafens första moment kan som ersättningsberättigade kostnader inom projekt som medfinansieras genom Europeiska regionala utvecklingsfonden godkännas 24 procent av sådana godtagbara lönekostnader för projektpersonal som avses i 16 §. Stödmottagaren behöver inte i samband med projektansökan och utbetalningsansökan specificera kostnader som godkänts som procentsatser eller framställa tillhörande bokföringsverifikationer för myndigheterna.

I första momentet räknas upp kostnader för vilka procentuell ersättning kan betals. Det föreslås att det i andra momentet tas in en uttömmande förteckning över kostnader som ersätts på basis av sådana stödberättigande kostnader som faktiskt orsakats och betalats. Dessa kostnader verifieras med bokföringsverifikationer. På dem tillämpas i denna förordning utfärdade liksom av Europeiska unionen stiftade bestämmelser om stödberättigande samt nationella bestämmelser om stödberättigande. Enligt Europeiska kommissionens riktlinjer kan sådana så kallade nödvändiga kostnader inte godkännas som kalkylmässiga kostnader, utan ett direkt samband mellan kostnaderna och projektet ska påvisas med bokföringsverifikationer.

Eftersom procentuell ersättning räknas utifrån lönekostnaderna för projektpersonalen, är det speciellt viktigt att projektpersonalen och dess löner fastställs före stödet beviljas. På lönekostnader tillämpas 16 § i förordningsförslaget. Lönekostnader för projektpersonalen som grundar sig på en beräkningsgrund för procentuell ersättning kan inte innehålla upphandlingskostnader för externa arbetstjänster eller andra löner än de som betalas till projektpersonalen eller arvoden.

10 § Procentuell ersättning vid projekt som medfinansieras av Europeiska regionala utvecklingsfonden i vissa fall

I paragrafen föreskrivs om kostnadsmodeller enligt vilka 15 procent av sådana godtagbara lönekostnader för projektpersonal som avses i 16 § kan godkännas som ersättningsberättigade kostnader. Kostnadsmodellen grundar sig på artikel 68.1 b i allmänna förordningen. Skillnaden till kostnadsmodellen enligt 9 § är att i denna kostnadsmodell ingår inte resekostnader i kostnader som betalas som procentuell ersättning utan de ersätts på basis av sådana stödberättigande kostnader som faktiskt orsakats och betalats. För övriga delar fastställs kostnader enligt procentsats och faktiska kostnader med kostnadsmodellen enligt 9 §.

Denna kostnadsmodell kan på basis av den stödbeviljande myndighetens prövning som görs från fall till fall användas vid projekt som på grund av sitt innehåll har speciellt höga resekostnader. Kostnadsmodellen är sekundär i förhållande till kostnadsmodellen enligt 9 § och den ska användas endast under separat motiverade omständigheter, eftersom ersättning av resekostnader på basis av kostnader som faktiskt orsakats minskar avsevärt effekten av förenklingsmålen i jämförelse med kostnadsmodellen enligt 9 §. Motiveringen för projektets innehåll kan handla om exempelvis internationellt samarbete som ingår i projektplanen, nätverkande, verksamhetssätt eller långa avstånd.

11 § Procentuell ersättning vid projekt som medfinansieras av Europeiska regionala utvecklingsfonden och som gäller understöd för utvecklande av företag

Det föreslås att det i paragrafen tas in en bestämmelse om procentuell ersättning vid projekt gällande understöd för utvecklande av företag, vilken tillämpas i stället för 9–10 § på utvecklingsåtgärder som avses i lagen om statsunderstöd för utvecklande av företagsverksamhet (9/2014). Kostnadsmodellen grundar sig på artikel 68.1 b i allmänna förordningen. Eftersom det är meningen att kostnadsmodellen ska tillämpas också på understöd för utvecklande av företag som finansieras med nationella medel, är det ändamålsenligt att man vid tillämpning av kostnadsmodellen följer det som föreskrivs i statsrådets förordning som utfärdats med stöd av lagen om statsunderstöd för utvecklande av företagsverksamhet.

12 § Procentuell ersättning vid projekt som medfinansieras av Europeiska socialfonden

Enligt paragrafens första moment kan 17 procent av sådana godtagbara lönekostnader för projektpersonal som avses i 16 § kan godkännas som ersättningsberättigade kostnader vid projekt som medfinansieras genom Europeiska socialfonden. Stödtagaren behöver inte i samband med projektansökan och utbetalningsansökan specificera kostnader som godkänts som procentsatser eller framställa tillhörande bokföringsverifikationer för myndigheterna.

I första momentet räknas upp kostnader för vilka procentuell ersättning kan betals. Det föreslås att det i andra momentet tas in en uttömmande förteckning över kostnader som ersätts på basis av sådana stödberättigande kostnader som faktiskt orsakats och betalats. Dessa kostnader verifieras med bokföringsverifikationer. På dem tillämpas i denna förordning utfärdade liksom av Europeiska unionen stiftade bestämmelser om stödberättigande samt nationella bestämmelser om stödberättigande. En-

ligt Europeiska kommissionens riktlinjer kan sådana så kallade nödvändiga kostnader inte godkännas som kalkylmässiga kostnader, utan ett direkt samband mellan kostnaderna och projektet ska påvisas med bokföringsverifikationer.

Eftersom procentuell ersättning räknas utifrån lönekostnaderna för projektpersonalen, är det speciellt viktigt att projektpersonalen och dess löner fastställs före stödet beviljas. På lönekostnader tillämpas 16 § i förordningsförslaget. Lönekostnader för projektpersonalen som grundar sig på en beräkningsgrund för procentuell ersättning kan inte innehålla upphandlingskostnader för externa arbetstjänster eller andra löner än de som betalas till projektpersonalen eller arvoden.

13 § Procentuell ersättning vid projekt som medfinansieras genom Europeiska socialfonden i vissa fall

I paragrafen föreskrivs om kostnadsmodeller enligt vilka 15 procent av sådana godtagbara lönekostnader för projektpersonal som avses i 16 § kan godkännas som ersättningsberättigade kostnader. Kostnadsmodellen grundar sig på artikel 68.1 b i allmänna förordningen. Skillnaden till kostnadsmodellen enligt 12 § är att i denna kostnadsmodell ingår inte resekostnader i kostnader som betalas som procentuell ersättning utan de ersätts på basis av sådana stödberättigande kostnader som faktiskt orsakats och betalats. För övriga delar fastställs kostnader enligt procentsats och faktiska kostnader med kostnadsmodellen enligt 12 §.

Denna kostnadsmodell kan på basis av den stödbeviljande myndighetens prövning som görs från fall till fall användas vid projekt som på grund av sitt innehåll har speciellt höga resekostnader. Kostnadsmodellen är sekundär i förhållande till kostnadsmodellen enligt 12 § och den ska användas endast under separat motiverade omständigheter, eftersom ersättning av resekostnader på basis av kostnader som faktiskt orsakats minskar avsevärt effekten av förenklingsmålen i jämförelse med kostnadsmodellen enligt 12 §. Motiveringen för projektets innehåll kan handla om exempelvis internationellt samarbete som ingår i projektplanen, nätverkande, verksamhetssätt eller långa avstånd.

14 § Procentuell ersättning av andra kostnader än lönekostnader vid projekt som medfinansieras genom Europeiska socialfonden i vissa fall

I paragrafen föreskrivs om en kostnadsmodell där projektets alla andra kostnader än lönekostnader ersätts med ett belopp som är 40 procent av sådana godtagbara lönekostnader för projektpersonal som avses i 16 §. Kostnadsmodellen baserar sig på artikel 14.2 i ESF-förordningen. Eftersom procentuell ersättning räknas utifrån lönekostnaderna för projektpersonalen, är det speciellt viktigt att projektpersonalen och dess löner fastställs före stödet beviljas. På lönekostnader tillämpas 16 § i förordningsförslaget. Lönekostnader för projektpersonalen som grundar sig på en beräkningsgrund för procentuell ersättning kan inte innehålla upphandlingskostnader för externa arbetstjänster eller andra löner än de som betalas till projektpersonalen eller arvoden.

Enligt förslaget ska kostnadsmodellen användas av motiverade skäl som baserar sig på den stödbeviljande myndighetens prövning som görs från fall till fall. Myndigheten ska i samband med prövningen beakta att projektet är till sin natur sådant att det orsakar tillräckligt mycket andra kostnader utöver lönekostnader för projektpersona-

len med tanke på att syftet med de förenklade kostnadsmodellerna inte är att skapa vinst för stödmottagaren.

Kostnadsmodellen tillämpas bland annat på projekt som avses i 7 § 5 mom. och som erhåller offentligt stöd på högst 50 000 euro då engångsersättning inte tillämpas. Kostnadsmodellen kan också tillämpas på sådana inom EU genomförda projekt som innehåller internationellt samarbete och i vilka en i 12 § avsedd 17 procents andel av lönekostnaderna för projektpersonalen inte täcker de orsakade resekostnaderna.

15 § Separat rapporterade lönekostnader för deltagare i projekt som medfinansieras av Europeiska socialfonden

I paragrafen föreslås det att det, med tanke på förenklingsmålet, på så kallade separat rapporterade lönekostnader för deltagare i projekt som medfinansieras av Europeiska socialfonden tillämpas standardiserade standardenhetskostnader enligt artikel 67.1 b i allmänna förordningen. Förvaltningsmyndigheten bekräftar en tabell som baserar sig på genomsnittliga branschspecifika lönekostnader, enligt vilken deltagarnas lönekostnader godkänns.

Separat rapporterade lönekostnader för deltagare godkänns i enlighet med artikel 13.5 i ESF-förordningen. Enligt ESF-förordningen godkänns endast sådana lönekostnader för deltagarna som betalas av en tredje part, det vill säga andra än stödmottagaren (-mottagarna) eller mottagaren (mottagarna) av överfört stöd. Med tredje part avses arbetsgivare till deltagare som ingår i projektets målgrupp. Lönekostnaderna godkänns för den tid då deltagaren som ingår i målgruppen deltar i projektets åtgärder. Stödmottagaren ska i utbetalningsansökan uppge deltagarnas arbetstimmar för den tid de deltagit i projektet och av dem föranledda kostnader enligt enhetskostnadsmodellen.

Separat rapporterade lönekostnader för deltagare utgör inte kostnader för stödmottagaren och därför beviljas inte stöd för dem enligt tidigare praxis. De räknas dock med i projektets och således strukturfondsprogrammets offentliga finansieringsandel. Som kostnader som uppges separat godkänns endast kostnader som betalas av kommuner och andra offentliga samfund. Kostnader som betalas av privata organisationer räknas inte med på grund av förenklingsmålet, eftersom sådana kostnader inte inverkar på Europeiska kommissionens finansieringsandel till Finland.

3 kap. Faktiskt orsakade kostnader, stödberättigande av vissa kostnader och avskrivningar

16 § Lönekostnader

Det föreslås att paragrafen ska innehålla en bestämmelse enligt det som föreskrivits tidigare om stödberättigande lönekostnader. Även om man under programperioden 2014–2020 i regel kommer att tillämpa förenklade kostnadsmodeller, är noggrann fastställning av lönekostnader fortfarande lika viktigt som under föregående programperiod.

I andra projekt än investeringsprojekt är löner ofta den största utgiftsposten och således är det viktigt att deras stödberättigande fastställs noggrant. Enligt paragrafens 1 mom. är det centralt vid bedömning om lönekostnaders stödberättigande att löne-

kostnaderna uppstår av sådant arbete som är nödvändigt för projektet. Det betyder att man redan i samband med ansökan ska lämna till den stödbeviljande myndigheten sådana uppgifter om det planerade arbetets innehåll att myndigheten kan bedöma huruvida arbetet är nödvändigt för genomförandet av projektet. Lönekostnader är till exempel lönekostnader för projektchef och projektsekreterare och andra lönekostnader som orsakats av ett direkt arbetsförhållande. Till lönekostnader hör inte kortvariga ersättningar som liknar köpta tjänster till naturen, så som kostnader för ekonomiförvaltning. Personer som anställts med projektmedel ska alltid ha en skriftlig arbetsbeskrivning på basis av vilken man kan bedöma huruvida arbetet är nödvändigt för projektet.

Utöver lön är tillkommande lagstadgade sidokostnader, så som sociala och pensionsförsäkringspremier, inklusive premier för förtidspension, godtagbara lönekostnader. Dessutom föreslås det att löner godkänns som stödberättigande endast till de delar som inte överstiger den allmänna lönenivån. Syftet är inte att fastställa lönen som betalas till arbetstagarna, utan endast att begränsa den stödberättigande andelen av lönen. Resultatpremier, naturaförmåner och bonusar är inte stödberättigande.

Paragrafens andra moment ska innehålla en bestämmelse om situationer där arbete som gjorts i förmån för projektet utgör endast en del av personens arbetstid. I en sådan situation är det nödvändigt att det förs vederbörlig redovisning över tiden som lagts ner på en deltidsanställds arbete som åtminstone visar arbetets kvalitet, tidpunkt då det utfördes och arbetsmängd. Av arbetstidsredovisningen ska framgå utöver vilket arbete som gjorts för projektet också arbetstagarens totala arbetstid. Dessutom ska arbetstidsredovisningen vara bestyrkt med både arbetstagarens och arbetsgivarens underskrifter. Med underskrift avses också elektronisk underskrift om en sådan används inom organisationen.

17 § Kostnader för anskaffning av markområden

Det föreslås att det i paragrafen tas in en preciserande och förtydligande bestämmelse om att de stödberättigande kostnaderna för anskaffning av markområden som medfinansieras genom Europeiska regionala utvecklingsfonden begränsas i enlighet med artikel 69.3 b i allmänna förordningen till högst 10 procent av projektets totala kostnader.

18 § Resekostnader

I paragrafen föreskrivs om stödberättigande resekostnader inom projekt. Enligt paragrafens första moment är resekostnader stödberättigande till den del de inte överskrider beloppet av reseersättning som ska betalas enligt det tjänste- eller arbetskollektivavtal som tillämpas på stödmottagaren. Om det tjänste- eller arbetskollektivavtal som tillämpas på stödmottagaren inte innehåller bestämmelser om ersättning av resekostnader eller om inget tjänste- eller kollektivavtal tillämpas på stödmottagaren, är resekostnaderna stödberättigande enligt statens gällande resereglemente, som ingår i statens tjänste- och arbetskollektivavtal.

Till paragrafens andra moment föreslås en bestämmelse om stödberättigade resor till utlandet. Syftet är att sökanden redan i ansökningsskedet visar upp de planerade resorna till utlandet och tillhörande resplaner och en så noggrann som uppskattning av

kostnaderna som möjligt. Eftersom mängden internationell verksamhet inom projekten ökar allt mer, kan man vid behov avstå från ett förhandsgodkännande i stödbeslutet om det redan på grund av projektets internationella art kan väntas många resor till utlandet.

19 § Egendom som förvärvats genom avbetalningsköp

Det föreslås inga ändringar i paragrafen. Ända sedan början av Finlands medlemskap i EU har anskaffningsutgifter för egendom som förvärvats genom avbetalningsköp ansetts vara stödberättigande vad gäller finansiell skuld och har således likställts med kreditinstitutens normala lånefinansiering. Under programperioden 2007–2013 iaktogs fortfarande ovan nämnda tolkning och det finns inget behov av att ändra tolkningen för programperioden 2014–2020. Europeiska gemenskapernas kommission, generaldirektoratet för regionalpolitik meddelade i sitt svar till handels- och industriministeriet den 23 maj 2005 med anledning av Europeiska revisionsrättens DAS 2001-granskning av mål 2-programmet för södra Finland och de observationer som gjordes, att man instämmer med handel- och industriministeriets ställningstagande om att köp av anläggningstillgångar som betalats genom avbetalningsfinansiering utgör stödberättigande, faktiska kostnader. Europeiska gemenskapernas kommission, generaldirektoratet för regionalpolitik anser att avbetalningsfinansiering är närmare ett lån än långvarig hyrning och att köp som betalats med lånet utgör stödberättigande kostnader. Dessutom konstaterade kommissionen i samma svar vad gäller skuldens säkerheter att trots att egendomen vid avbetalningsfinansiering fungerar som säkerhet för skulden kan återkravet av stöden genomföras i regel på samma sätt som vid lånefinansiering.

20 § Långvarig hyrning och stödberättigande kostnader

Det föreslås att det i paragrafen tas in en bestämmelse, som motsvarar den nuvarande, om godtagbara kostnader som föranleds av långvarig hyrning som alternativ till anskaffning av maskiner och anordningar, det vill säga leasingkostnader. Fördelen med leasing gentemot anskaffning av maskiner och anordningar kan också anses vara det att det överensstämmer med principerna för hållbar utveckling, eftersom maskiner och anordningar lämnas tillbaka efter uthyrningstiden, antingen för att leasas på nytt, säljas eller kasseras med beaktande av miljöaspekterna. I artikel 8 i allmänna förordningen finns bestämmelser om att man vid genomförandet ska beakta principen om hållbar utveckling och principen att förorenaren betalar. Kostnader är godtagbara endast under tiden projektet genomförs. Förvaltnings-, finansierings-, försäkrings- reparations- och underhållskostnader som orsakas av långvarig hyrning samt andra motsvarande kostnader ersätts inte som stödberättigande kostnader. Om dessa kostnader inte framgår av leasingavtalet ska stödmottagaren ta reda på dem så att de kan tydligt urskiljas från leasingavgiften.

21 § Maskiner och anordningar som anskaffats i begagnat skick

Det föreslås att det i paragrafen tas in en bestämmelse som motsvarar den nuvarande om maskiner och anordningar som anskaffats i begagnat skick. Anskaffningar av maskiner och anordningar finansieras endast genom

Europeiska regionala utvecklingsfonden. Anskaffningspriset för en maskin eller anordning som köps begagnad får inte överstiga maskinens eller anordningens gängse värde. Den återstående användningstiden för en maskin eller anordning ska vara tillräckligt lång med tanke på investeringens syfte, och den ska till sina tekniska egenskaper vara relevant för den planerade användningen. Dessutom ska det i paragrafen ingå som en förutsättning för stödberättigande en bestämmelse om att en anskaffningsutgift inte är stödberättigande om offentligt stöd har erhållits för anskaffningen av maskinen eller anordningen under de fem år som föregått anskaffningen. Här omfattar bestämmelsen också maskinens eller anordningens tidigare ägare. Stödmottagaren har bevisbördan om det offentliga stödet. Om sökanden inte förmår utreda saken kan anskaffningen av en sådan anläggningstillgång inte godkännas som en stödberättigande kostnad. Tidsfristen om fem år räknas från den sista utbetalningsdagen av det stöd försäljaren erhållit för en maskin eller anordning och en begagnad maskin eller anordning anses vara anskaffad då köparen har fattat ett bindande anskaffningsbeslut. Med bindande anskaffningsbeslut avses att ett köpeavtal, beställning eller leverans har gjorts eller betalats.

22 § Stödberättigande i fråga om mervärdesskatt och vissa avgifter och kostnader

Det föreslås att det i paragrafen på motsvarande vis som tidigare föreskrivs om stödberättigande i fråga om mervärdesskatt, vissa kostnader i samband med finansieringen samt böter och andra ekonomiska påföljder. Det föreslås att det i paragrafens första moment tas in en bestämmelse om stödberättigande mervärdesskatt om stödmottagaren visar upp ett beslut av skatteförvaltningen eller en tillräcklig utredning om att det inte är möjligt att få återbäring av mervärdesskatten för de kostnader som hänför sig till verksamheten i fråga. Det ska redan i samband med ansökan framställas en utredning om momsbehandlingen av stödmottagarens projekt. Det föreslås att det i andra momentet föreskrivs om att dröjsmålsräntor och andra räntekostnader, serviceavgifter för transaktioner, valutaväxlingsavgifter samt andra rent finansiella kostnader som ett projekt orsakat stödmottagaren inte är stödberättigande kostnader. Det föreslås att det tredje momentet ska innehålla en bestämmelse om att böter, parkeringsböter, ordningsböter samt andra lagbaserade ekonomiska påföljder och rättegångskostnader inte är stödberättigande.

23 § Kostnader för företagshälsovården

Det föreslås att det i paragrafen tas in en bestämmelse som motsvarande den tidigare om stödberättigande av kostnader för ordnandet av företagshälsovård. I regel ersätts kostnader för företagshälsovården om de har orsakats av projektet och de är skäliga. Dessutom föreskrivs det om grunder för ersättning av sådana kostnader i 13 kap. 1 § 1 mom. i sjukförsäkringslagen (1224/2004). I paragrafens sista mening konstateras det att den i 1 kap. 3 § 2 mom. i denna proposition föreskrivna principen om det att om stödmottagaren har erhållit eller är berättigad till ersättning från annat håll, är kostnaden för denna del inte stödberättigande. Således kan stödberättigade inte basera sig på ett val av alternativ finansieringskälla, med andra ord har man inte använt arbetsgivarens lagstadgade system för återbäring.

24 § Stödberättigande i fråga om vissa kostnader

Det föreslås att det i paragrafens första moment tas in en bestämmelse om att sådana myndighetsavgifter som är nödvändiga för att projektet ska kunna genomföras ska specificeras i beslutet om stöd, vilket är en förutsättning för stödberättigande och förtydligar genomförandet. Det är bland annat tillstånds-, anslutnings- och tillsynsavgifter.

Det föreslås i det andra momentet en bestämmelse om kostnader som härrör beredning och genomförande av åtgärder inom projektet. Sådana kostnader kan vara kostnader som föranleds av anskaffning av ämnen, tillbehör och varor. Dessutom är materialkostnader i anslutning till bedömning och uppföljning av samt distribution av information om projektets åtgärder stödberättigande kostnader. Post- och e-postavgifter som riktas till projektet samt telefonutgifter är stödberättigande.

25 § Indirekta kostnader

I paragrafen föreslås det att som stödberättigande kostnader för projektet kan godkännas, vid andra projekt än de som avses i 2 kap., den del av kostnaderna för sökandens projektverksamhet som baserar sig på de faktiska kostnader som stödmottagaren betalat. För varje kostnadspost kan fastställas en egen bokföringsgrund. Bokföringsgrunden ska genomföras på ett motiverat, rättvist och jämlikt sätt. Syftet är att endast den del av indirekta kostnader som kan entydigt bevisas att den hänför sig till projektet kan fördelas på projektet. På de indirekta kostnadernas belopp tillämpas också den i 3 § i propositionen nämnda allmänna bestämmelsen om skäliga och nödvändiga kostnader.

Indirekta kostnader kan på basis av bestämmelsen fördelas på projektet på flera olika sätt. Då bokföringsgrunden fastställs ska man följa kraven för proportionalitet, nödvändighet och skälighet. Förutsättningen för att använda bokföringsgrunden är att stödmottagaren har innan stödet beviljas lämnat till myndigheten som beviljar stödet en motiverad utredning om grunderna för fördelningen av kostnaderna.

Det huruvida de indirekta kostnaderna hänför sig till projektet bedöms genom prövning från fall till fall och i samband med stödbeslutet. Då man bedömer stödberättigandet ska man också beakta förbudet mot verksamhetsstöd enligt 2 kap. 10 § 2 mom. i lagen om finansiering av regionutveckling och strukturfondsprojekt.

26 § Avskrivningar

Det föreslås att det i paragrafens första moment tas in en bestämmelse om stödberättigande avskrivningar. Paragrafen motsvarar det som tillämpats under programperioden 2007–2013. Det är fråga om ett i artikel 69.2 i allmänna förordningen avsett undantag till regeln att en utgift ska ha betalats av stödmottagaren. Förutsättningen är att det kan verifieras i bokföringen. Avskrivningarna ska räknas enligt bestämmelserna i bokföringslagen (1336/1997) eller motsvarande bestämmelser som gäller stödmottagaren. En förutsättning för stödberättigande avskrivningar är att inget offentligt stöd har erhållits för anskaffning av den egendom som är föremål för avskrivningarna. Med offentligt stöd avses vilket som helst offentligt stöd använts för att skaffa egendom. Syftet med bestämmelsen är att förhindra att kostnaderna finan-

sieras två gånger med offentliga medel. Med bestämmelsen förhindrar man också att stödet kumuleras. Med anläggningstillgångar avses maskiner, anordningar, utrustning och fordon också i sådana fall där det är en del av infrastrukturen. Det är vanligtvis möjligt vid stöd som medfinansieras genom strukturfonder att välja om man finansierar anskaffningen av anläggningstillgångar eller av dem gjorda avskrivningar. Vanligtvis då man överväger alternativen ska man fästa uppmärksamhet på bland annat projektets varaktighet.

Det föreslås att det i paragrafens andra moment tas in en bestämmelse om situationer där stödmottagaren är ett offentligt samfund. I en sådan situation anses inte sådant offentligt stöd som det offentliga samfundet använt för anskaffning av anläggningstillgångar vara offentligt stöd.

27 § Stödberättigande kostnader som hänför sig till offentlig arbetskrafts- och företagservice

Enligt Finlands strukturfondsprogram Hållbar tillväxt och arbete 2014–2020 kan man under programperioden genom Europeiska socialfonden finansiera sådana åtgärder som avses i lagen om offentlig arbetskrafts- och företagservice (916/2012). Det föreslås att det i paragrafen tas in en bestämmelse om vilka kostnader enligt ovan nämnda lag som kan ersättas som stödberättigande kostnader och om grunderna för ersättning. Sådana åtgärder som avses i lagen om offentlig arbetskrafts- och företagservice (916/2012) och som har definierats uttömmande i punkterna 1–3 i förslaget till paragrafen är dock till sin art överföringsutgifter som enligt statens redovisningspraxis ska införas direkt på ESF-momentet som en slutlig kostnad redan före den granskas för stödberättigande. Eftersom det motsvarande nationella budgetkontot är bruttobudgeterat, kan man inte för överföringsutgifternas del tillämpa för samfinansierade projektverksamheter avsedda bokförings- och redovisningsförfaranden. För att säkerställa att strukturfondsmedlen är stödberättigande kan man inkludera ESF-åtgärder som genomförs som överföringsutgifter i projektverksamheten, dock endast för sådana åtgärdsarters del som efter det förmedlande organets projektbeslut behandlas i alla därpå följande skeden i URA-kundtjänstsystemet för arbetsförmedling under ledning av systemet EURA 2014 tills överföringsutgiftens transaktion har betalats. Förfarandet minskar på den administrativa bördan för genomförare av ett projekt som innehåller överföringsutgifter. Dessutom minskar risken för att den förvaltningen av strukturfondsmedlen ansvarande förvaltningsmyndighetens ESF-medel inte är stödberättigande då de slutligen används och granskningen av stödberättigande överföringsutgifter underlättas.

28 § Tekniskt stöd

Det föreslås att det i paragrafen föreskrivs om användning av tekniskt stöd under programperioden 2014–2020 samt ersättning av kostnader som föranleds av förvaltningsmyndighetens anskaffningar och underhåll av datasystem. Det föreslås att det i det första momentet tas in en bestämmelse om stödberättigande åtgärder avseende sådant tekniskt stöd som avses i artikel 59 i allmänna förordningen. Fortfarande föreslås det att det i det första momentet tas in en bestämmelse om det att också kostnader från de föregående och de följande programperioder kan finansieras för de ändamål som avses i momentet. Enligt det som föreskrivits tidigare kan tekniskt stöd användas för kostnader som föranleds av myndighetens egen strukturfondsverk-

samhet, vilket förvaltas som ett projekt som myndigheten genomför. Vid förvaltning av sådana projekt ska man se till att differentieringskravet uppfylls. Fortfarande föreslås det att det i första momentet föreskrivs om att kostnader för datasystem som föransleds av förvaltningen av strukturfonderna och som förvaltningsmyndigheten godkänner för finansiering kan ersättas från det tekniska stödet. Det föreslås att stödberättigandet för åtgärdsprogrammets tekniska stöd börjar fån och med början av programperioden, det vill säga från början av 2014. Den föreslagna bestämmelsen är ett undantag till huvudregeln i 1 kap. 3 § 1 mom. 3 punkten i denna förordning, enligt vilken förutsättningen för stödberättigande är att en kostnad har uppstått under genomförandeperioden som angetts i projektbeslutet. Undantaget beror på det tekniska stödets natur.

Det föreslås att det i det andra momentet tas in en bestämmelse om att sådana indirekta kostnader som avses i 25 § inte är stödberättigande för det tekniska stödets del. Fortfarande föreslås det i momentet att varken indirekta eller direkta lokalkostnader, såsom utgifter för hyra för rum samt kostnader för renhållning och uppvärmning inom projekt med tekniskt stöd är stödberättigande.

4 kap. Särskilda bestämmelser

29 § Beslut om återkrav, återbetalning och andra korrigerande åtgärder

Eftersom programperiod 2014–2020 kommer att genomföras i en helt elektronisk miljö, föreslås det att det i paragrafen tas med en uttrycklig bestämmelse om det att beredningen av beslut om all återkrav, återbetalningar och andra korrigerande åtgärder ska göras i ett i 29 § 1 mom. i lagen om finansiering av regionutveckling och strukturfondsprojekt (8/2014) avsett datasystem för att säkra en vederbörlig uppföljning, överensstämmande förfaranden och konsekvens inom förvaltningen.

30 § Skyldighet att bevara handlingar

I 11 § i statsunderstödslagen (688/2001) föreskrivs det om statsunderstödsbeslut och de villkor som förpliktar stödmottagaren, vilka beslutet ska innehålla. Det centrala villkoret som avses i lagen kan anses vara stödmottagarens villkor att bevara projekthandlingar för granskning och ändringssökande. Det föreslås att det i paragrafen föreskrivs om skyldigheten att bevara handlingar om alla stödmottagare och lagstiftning som tillämpas på bevarandet.

Det föreslås att det i det första momentet föreskrivs om stödmottagarens allmänna skyldighet att bevara handlingar och myndighetens skyldighet att införa ett villkor om bevaringsskyldigheten i sitt beslut. Som uppbevaringstid föreslås tio år, räknat från projektets slutdatum som fastställts i finansieringsbeslutet. Eftersom skyldigheten att bevara handlingar påverkas av faktorer som, om de fastställs noggrant med tanke på framtiden, kan leda till situationer där medlemsstater kan lida avsevärda förluster av finansiella förmåner, är en uppbevaringstid om tio år enligt förslaget motiverat. På uppbevaringstidens längd inverkar såväl tidsfristerna som det föreskrivs om i artikel 140 i allmänna förordningen och på grund av vilka det är utmanande att fastställa en tidsfrist för ett enskilt projekt, som stödmottagarens rättsskydd. Stödmottagarens rättsskydd innehåller ett krav om att det föreskrivna skyldigheterna ska

vara tydliga, vilket i detta fall innebär ett krav på det att stödmottagaren har rätt till bestämmelser om tydliga uppbevaringstider.

Det föreslås att det i det andra momentet föreskrivs om den stödbeviljande myndighetens möjlighet att förlänga uppbevaringstiden på grund av en rättegång eller en åtgärd som förutsätts av kommissionen. Om uppbevaringstiden förlängs ska myndigheten skriftligen meddela stödmottagaren om detta.

Det föreslås att det i det tredje momentet tas in en bestämmelse om avvikelser i uppbevaringstid på grund av statsunderstödslagstiftning. Enligt specialbestämmelserna i Europeiska kommissionens förordning (EU) nr 1407/2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse (de minimis-förordningen) ska handlingar om enskilda stöd av mindre betydelse bevaras i tio år efter stödets beviljandedatum. Handlingar om programmet för stöd av mindre betydelse ska dock bevaras i tio år från dagen då det sista enskilda stödet från programmet beviljas. Enligt nationell lagstiftning har vissa handlingar, såsom löneverifikationer eller motsvarande handlingar en anmärkningsvärt lång uppbevaringstid om 50 år.

31 § Iakttagande av datastyrningsplanen för datasystemet EURA 2014

Datastyrningsplanen är ett formbundet hanteringssystem för handlingar och utgör ett separat diarium. Med datastyrningsplanen säkerställer man att handlingarnas och datauppgifternas innehåll stämmer överens. Arkivverket beviljar tillstånd för elektronisk arkivering. Det föreslås att det i paragrafen tas in en förtydligande bestämmelse om iakttagande av datastyrningsplanen för datasystemet EURA 2014 i anslutande system. Det är inte ändamålsenligt för ägaren till ett anslutande system att helt enhetligt iaktta datastyrningsplanen eftersom man i de anslutande systemen förvaltar förutom datasystemet EURA 2014 också på sidan av strukturfondsprojekt nationella stöd och andra stöd vars förvaltningsmodell avviker från strukturfonder. För strukturfondsprojektens del kan förvaltningsmyndigheten dock kräva en sådan grad av enhetlighet att de datauppgifter som uppstår vid förvaltningen uppfyller de krav om kvantitet och kvalitet som förvaltningsmyndigheten och Europeiska kommissionen ställt.

32 § Ikraftträdande

Det föreslås att propositionen träder i kraft den 1 maj 2014. Det föreslås att det i paragrafens andra moment tas in en bestämmelse enligt vilken man genom denna förordning upphäver statsrådets förordning om stödberättigande utgifter som medfinansieras av strukturfonderna (501/2011) och senare ändringar. Det föreslås att det i tredje momentet tas in en bestämmelse om att tillämpa den upphävda förordningen på stöd som beviljats vid tidpunkten då den var i kraft. I fjärde momentet föreskrivs att på stöd som beviljas enligt de strukturfondsprogram som börjat genomföras före denna förordnings ikraftträdande ska de bestämmelser tillämpas som gällde vid ikraftträdandet av denna förordning.

Ekonomiska konsekvenser

Förslaget har inte några direkta ekonomiska konsekvenser. Minskningen av antalet förmedlande organ och specialisering samt övergången till elektronisk projektförvaltning ökar kostnadseffektiviteten inom projektförvaltningen och minskar den administrativa bördan under programperioden. Fullt ibruktage av de förenklade kostnadsmodellerna kommer att förkorta projektens utbetalningstider och minska mängden arbetstid som läggs ner på utbetalningarna vid de förmedlande organen. För övrigt motsvarar de föreslagna bestämmelserna långt gällande statsrådets förordning om stödberättigande kostnader som medfinansieras av strukturfonderna.

Beredning av förslaget

Förordningsförslaget har beretts som ett tjänsteuppdrag vid arbets- och näringsministeriet. Utkastet till förordning har i olika skeden behandlats i delegationen för regional- och strukturpolitik. I delegationen är utöver ministerierna också landskapsförbunden och närings-, trafik- och miljöcentralerna, centrala organisationer samt Kommunförbundet representerade. Dessutom har utkastet till förordning varit på en omfattande remissrunda.